

I. Riziv

DGEC – Procedures – Inspecteurs – Administratieve rechtscolleges – Onafhankelijkheid – Rechterlijke recht – Beschermingsmechanismen voor zorgverleners – Toegang tot het dossier - Beroep

Vraag nr. 101, gesteld op 9 november 2020, aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, door de heer ANSEEUW¹

Er bereiken ons slechte berichten over de toepassing van deze taak door de inspecteurs en de administratieve rechtscolleges van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle (DGEC). In juni 2020 werd bijvoorbeeld nog een brief gestuurd door advocate V. aan de voorzitter van de Kamer over deze problematiek, waar tot op heden geen reactie op kwam behalve de bevestiging van ontvangst. Naar aanleiding hiervan zouden we u de volgende vragen willen voorleggen.

1. Waar in het strafrecht of bij de arbeidsinspectie het onderzoek vaak gebeurt of kan gebeuren door een andere instantie (parket, arbeidsauditoraat), is dit bij de DGEC niet het geval. Zowel de sociaal inspecteurs als de rechters binnen de administratieve rechtscolleges van de DGEC werken voor dezelfde organisatie. Kan dit de onafhankelijkheid van de administratieve rechtscolleges van de DGEC negatief beïnvloeden?
2. Daarenboven zijn binnen de andere rechtstakken bepaalde beschermingsmechanismen en rechten voorzien die de zorgverlener bij de administratieve rechtscolleges van de DGEC niet op dezelfde manier kan aanwenden. Zo is er bij de DGEC pas een inzage in het onderzoek wanneer de zaak wordt ingeleid bij de administratieve rechtscolleges. Bij het ontvangen van de uitnodiging tot vrijwillige betaling mag de zorgverlener het dossier niet inkijken. Nochtans kan dit wel in de loop van het onderzoek bij de arbeidsinspectie en bij een gerechtelijk onderzoek indien er een aanvraag wordt ingediend om inzage en kopij te krijgen. Dient de mogelijkheid tot inzage in het dossier voor de zorgverlener uitgebreid te worden?
3. De waarde van de terugbetaling zou conform artikel 142, § 1, van de GVV-wet in verschillende gevallen moeten overeenkomen met de door de verzekering van geneeskundige verzorging geleden financiële schade. Dit is een logisch en belangrijk principe, maar kan echter tot verwarring aanleiding geven. Immers, als de zorgen effectief nodig waren en sowieso aangerekend zouden worden, en dit ook kan bewezen worden, maar bepaalde eerder technisch-administratieve vereisten waren niet in orde (bijv. bepaalde aspecten van het verpleegdossier zijn niet ingevuld), is er dan sprake van financiële schade voor de verzekering van geneeskundige verzorging? Kan dit principe in dat geval dan ook toegepast worden? Hoe gebeurt dit in de praktijk? Dient er dan eveneens een administratieve boete te worden opgelegd?

1. Bulletin nr. 033, Kamer, gewone zitting 2020-2021, blz. 91.

Antwoord

De administratieve rechtscolleges waarnaar u verwijst, zijn niet de administratieve rechtscolleges van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (DGEC) van het Rijksinstituut voor ziekten en invaliditeitsverzekering (RIZIV). De rechters behoren tot de rechterlijke macht.

1. Vaststaande rechtspraak van de Raad van State, het arrest van het Grondwettelijk Hof van 31 januari 2019, nr. 15/2019, rolnummers 6777 en 6778 en de beslissing van het Europees Hof voor de rechten van de mens van 18 december 2018, nr 52691/13, D. t. B. bevestigen allemaal dat de administratieve rechtscolleges uit artikel 144 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen (GVU-wet) onafhankelijke en onpartijdige rechtscolleges zijn.

Overeenkomstig artikel 144, § 2 en § 3 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen (GVU-wet) nemen de kamer van eerste aanleg en de kamer van beroep met volle rechtsmacht kennis van de dossiers die tot hun bevoegdheid behoren.

Tegen een beslissing van de kamer van eerste aanleg is er een beroep mogelijk bij de kamer van beroep. Tegen de beslissing van de kamer van beroep is er vervolgens nog een cassatieberoep mogelijk bij de Raad van State.

2. U weet dat enkel gelijke situaties gelijk behandeld moeten worden. Een verschil in behandeling tussen verschillende procedures kan dan ook gerechtvaardigd zijn.

De opdrachten van de DGEC kan u terugvinden in artikel 139, vierde lid van de bovenvermelde GVU-wet. Het inspecterend personeel van de DGEC is sociaal inspecteur in de zin van artikel 16, 1° van het Sociaal Strafwetboek. De sociaal inspecteurs van de DGEC stellen de inbreuken omschreven in artikel 73*bis* van de GVU-wet vast waaraan de maatregelen van artikel 142, § 1 van de GVU-wet gekoppeld kunnen worden.

De kamer van beroep onderzocht reeds de vergelijking die u probeert te maken met de arbeidsinspectie en een gerechtelijk onderzoek en oordeelde zelf onder meer dat het essentieel verschil in type inbreuk (administratiefrechtelijk of strafrechtelijk) dat het onderwerp uitmaakt van een onderzoek, vaststelling of procedure, er voor zorgt dat er geen vergelijking mogelijk is (Kvb 08.05.2020, NB-008-18, Kvb 08.06.2020, NB-001-19, Kvb 08.06.2020, NB-002-19).

3. Het bijhouden van een minimum verpleegdossier wordt niet beschouwd als een technisch-administratieve verplichting maar een inhoudelijke meerwaarde in de verzorging van de patiënten. Bovendien impliceert een vergoedingsvoorwaarde dat er niet aangerekend mag worden als er niet voldaan wordt aan de voorwaarde.

De bevoegdheid van de DGEC zoals omschreven in artikel 139, vierde lid, 3° van de GVU-wet beoogt de belangen van de verzekering voor geneeskundige verzorging veilig te stellen. Wanneer er prestaties niet conform aangerekend worden, lijdt de ziekteverzekering financieel nadeel ook al gaat het over uitgevoerde prestaties.

Wanneer een zorgverlener een ten onrechte aangerekend bedrag moet terugbetalen is dat een herstelmaatregel (GwH 31.01.2019, nr. 15/2019, rolnummers 6777 en 6778, RvS (7^e k.) 29.01.2018, nr. 240.601). De daarvoor bevoegde organen beslissen autonoom of er naast een terugbetaling ook nood is aan het opleggen van een administratieve geldboete. Die beoordeling moet geval per geval gebeuren, rekening houdend met de concrete omstandigheden van het dossier. Wanneer een zorgverlener bijvoorbeeld al voor de derde keer op eenzelfde soort inbreuk gewezen wordt, zal er waarschijnlijk een strengere beoordeling volgen dan voor een zorgverlener bij wie voor de eerste keer een inbreuk vastgesteld wordt.